

คุตบะฮ์วันศุกร์

เรื่อง เส้นทางชีวิตในมิติของอิสลาม

ผศ.ดร. วิศรุต เลาะวิถิ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْقَائِلُ :
[قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ] أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ سَارَ
عَلَىٰ نَهْجِهِ الْقَوِيمِ وَدَعَا إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا
أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَإِيَّايَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ حَقَّ تَقَاتِهِ فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ

พี่น้อง ผู้มีหัวใจผูกพันกับอัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอะลา ที่รักทั้งหลาย

ณ เบื้องต้นนี้ ขออนุญาตย้ำเตือนตนเองและพี่น้องทุกท่าน ให้ยกระดับ “หัวใจ” ของเราสู่ความ
เปี่ยมล้นด้วย “ตักวา” ซึมซับความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ (ชุบฯ) อย่างยั่งยืน แน่นอน “ตักวา” นั้น เป็นคำภาษา
อาหรับสั้น ๆ แต่มีความหมายแฝงเร้นกับการเป็น “มุอฺมิน-ผู้ศรัทธา” อย่างยิ่ง ซึ่งมีนัยตรงตามคำจำกัดความ
ที่ว่า امتثال الاوامر / واجتناب النواهي

แนวนอน คำจำกัดความทั้งสองนัยดังกล่าวนี้ หมายถึง การปฏิบัติตนตามบัญญัติ และละเว้น
ห่างไกลจากบรรดาบัญญัติห้ามตามคำสอนอิสลามโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้ ขอเรียนว่า “ตักวา” นั้น มีนัยแห่ง
ความหมายสอดคล้องกับสถานภาพของการเป็น “มุอฺมิน - ผู้ศรัทธา” อย่างแนบแน่นและลุ่มลึก เพราะการเป็น
“มุอฺมิน-ผู้ศรัทธา” ที่ได้รับการซึมซับ ตอกย้ำด้วย “ตักวา” อย่างชัดเจนแล้ว ย่อมจะน้อมนำผู้ศรัทธาทุกคน
ให้ได้รับการยกย่องและเชิดชูว่าเป็น “ปุชนียบุคคล” ที่มีเกียรติและประเสริฐยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับนัยของ
อัลกุรอาน ดังนี้

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

ความว่า “แท้จริง ผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่
พวกเจ้า” (อัลฮุจรอต : 13)

พี่น้อง ผู้มีหัวใจเปี่ยมล้นด้วยศกวาทั้งหลาย

มนุษย์และสรรพสิ่งทั้งหลายที่ถือกำเนิดมา ณ โลกนี้ ล้วนได้รับการอนุมัติจากอัลลอฮ์ (สุบฯ) ทั้งสิ้น เฉพาะมนุษย์นั้น มีลักษณะพิเศษจากสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย แม้มนุษย์จะมีลักษณะรวมกับสิ่งที่มีชีวิตอื่น ๆ เช่น พืช และสัตว์ แต่องค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ มีความละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อนกว่าสิ่งที่มีชีวิตอื่น ๆ และสิ่งที่เสริมให้ชีวิตมนุษย์มีลักษณะเด่นเฉพาะในตัวเอง นั่นคือได้รับ “รู่” จากอัลลอฮ์ (สุบฯ) เป็นสำคัญ และคำว่า “รู่” นั้น สอดคล้องกับภาษาไทยคือ “วิญญาณ” นั่นเอง

นอกจากนี้ ประเด็นคำถามที่มักมีการกล่าวถึงอยู่เสมอคือ เราเกิดมาอย่างไร เกิดมาแล้วจะดำเนินชีวิต/ใช้ชีวิตอย่างไร หรือต้องทำอะไร และมีจุดจบหรือจุดสุดท้ายแห่งชีวิต ณ หนใด ซึ่งบรรดาคำถามเหล่านี้เรียกว่า “ปรัศนีชีวิต” ที่ต้องการคำตอบเพื่อเติมเต็มการเป็นมูอมีน-ผู้ศรัทธา ที่แท้จริง

ขอเรียนเพิ่มเติมว่า การที่อัลลอฮ์ (สุบฯ) ทรงสร้างโลกใบนี้ ย่อมเป็นหลักฐานที่ชี้ถึงความสามารถและความรอบรู้อันสมบูรณ์ของพระองค์ เนื่องจากทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ ต่างแข่งขันงสุดดีต่อพระองค์ ดังนั้น เมื่อมนุษย์รู้ในเรื่องดังกล่าว เขาก็จะหันหน้าสู่การเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขาด้วยความศรัทธามั่น

อัลลอฮ์ (สุบฯ) ตรัสว่า

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَعَلَّكُمْ أَنتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ความว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินเยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง และแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์) (อัญญะลาต 65 : 12)

อีกนัยหนึ่ง ถือเป็นการยืนยันได้ว่า อัลลอฮ์ (สุบฯ) ทรงสร้างญินและมนุษย์ เพื่อให้แสดงความเคารพภักดีต่อพระองค์ โดยไม่มีภาคีใด ๆ ทั้งสิ้น ดังปรากฏตามนัยแห่งอัลกุรอาน ดังนี้

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า” (อัสซาซียาต 51 : 56 – 57)

ยิ่งกว่านั้น อัลลอฮ์ (สุบฯ) ทรงสร้างมนุษย์ โดยพระองค์ทรงบอกถึงเป้าหมายของการสร้างมนุษย์ไว้ กล่าวคือ เพื่อเป็นตัวแทน (เคาะลีฟะฮ์) ของพระองค์บนหน้าแผ่นดิน เพื่อให้มนุษย์สร้างความเจริญบนหน้าแผ่นดิน เพื่อให้มนุษย์เคารพภักดีต่อพระองค์ และเพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์สู่การเป็นมูอมีน-ผู้ศรัทธาเป็นสำคัญ

พี่น้อง ผู้ได้รับความรัก และความเมตตาของอัลลอฮ์ (สุบฯ)ทั้งหลาย

เส้นทางเดินชีวิตของทุกคนนั้น ย่อมต้องก้าวผ่าน “จตุรภพ” หรือ “ 4 โลก” เหมือนกันทั้งสิ้น เนื่อง จากอัลลอฮ์ (สุบฯ) ได้ทรงสร้างมนุษย์มาสู่โลก โดยให้ก้าวผ่านขั้นตอน กาลเวลา สถานที่ สภาพการณ์ต่าง ๆ และสุดท้ายไปบรรจบอยู่ยังสถานที่อันนิรันดร์ ไม่สรวงสวรรค์ชั้นบรมสุข หรือหุบเหวแห่งไฟนรก ซึ่งมีเส้นทาง ชีวิต ดังต่อไปนี้

1. โลกในท้องแม่ นับเป็นโลกใบแรก หลังจากที่มนุษย์เริ่มปฏิสนธิ และเป็นบ้านหลังแรกที่อาศัยอยู่ โดยใช้ชีวิตในนั้นเป็นระยะเวลา 9 เดือน อาจจะมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคน โดยอัลลอฮ์ (สุบฯ) ได้ ประทานปัจจัยต่าง ๆ ในโลกของความมืดมนนี้ให้ ด้วยความรอบรู้ ด้วยวิญญูญาของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นอาหารหรือเครื่องดื่ม และสิ่งที่เหมาะสมในการพักพิงขณะนั้น เหตุผลที่เห็นชัดเจนมี 2 ประการ คือ เพื่อให้อวัยวะในร่างกายมีความสมบูรณ์ และลืมหายใจจากโลกดุนยา หลังจากการ รังสรรค์ของพระองค์มีความสมบูรณ์
2. โลกดุนยา เป็นโลกที่กว้างกว่าโลกในท้องของมารดา การใช้ชีวิตในโลกใบนี้ ถือเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน กว่าในท้องของมารดา อัลลอฮ์ (สุบฯ) ได้ประทานทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ และได้เพิ่มสติปัญญา โสตร ะสาทการได้ยิน ตาในการมองเห็น ส่งเราะซูลมาเพื่อแผ่ความเมตตา ประทานคัมภีร์อัลกุรอาน สั่งใช้ให้เคารพภักดี ห้ามปรามมิให้ฝ่าฝืนสัญญา สำหรับผู้ที่ปฏิบัติตามคำเชื้อฟังดังกล่าว ก็จะได้รับ สรวงสวรรค์ และตอบแทนผู้ฝ่าฝืนด้วยนรก สำหรับเหตุผลที่ให้คุณคณหนึ่งปรากฏในโลกดุนยานี้มี 2 ประการ คือ เพื่อให้การศรัทธาของเขาที่มีต่ออัลลอฮ์สมบูรณ์ และให้การประกอบคุณงามความดี ซึ่งอัลลอฮ์ (สุบฯ) ทรงกำหนดเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้เขาได้รับสรวงสวรรค์ ต่อจากนั้น เขาก้าวออก จากโลกใบนี้ พร้อมเสียงที่ได้สะสมไว้ เพื่อก้าวสู่โลกอีกใบหนึ่ง
3. โลกบَرซَخ หรือโลกในกุโบร์ ณ โลกใบนี้ นับเป็นจุดแรกที่ก้าวสู่โลกอาคิเราะฮ์ มวลมนุษย์อยู่ที่นี้ จนกระทั่งทุกสรรพสิ่งที่ถูกสรรค์สร้างบอบสลายกลายเป็นกาลสิ้นโลก ส่วนใหญ่ จะอยู่ในโลกนี้นานกว่า การที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกดุนยา จะได้รับความสุข ความอบอุ่นหรือความน่าสะพรึงกลัว ย่อมมีความ ล้ำลึกและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่า ขึ้นอยู่กับปริมาณผลงานที่ปฏิบัติ บางคนอาจได้รับสรวงสวรรค์อัน สถาพร หรืออาจเป็นหุบเหวแห่งไฟนรก ซึ่งการตอบแทนจะเริ่มจากจุดนี้ ต่อจากนั้น ก็จะไปพำนักอยู่ ในสถานที่อันนิรันดร์ ไม่สรวงสวรรค์ก็หุบเหวของไฟนรก
4. โลกอาคิเราะฮ์ ณ โลกใบนี้ จะดำเนินชีวิตอยู่อย่างอมตะนิรันดร์กาล ไม่มีวันบอบสลาย การตอบ แทนด้วยสวรรค์ชั้นบรมสุข จะเป็นของกำนัลแก่ผู้ศรัทธา เขาจะได้รับทุกอย่างที่อารมณ์ปรารถนา ดังนั้น ผู้ใดได้ปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ (สุบฯ) รักในโลกดุนยาอย่างสมบูรณ์ด้วยอิหม่าน-ศรัทธา มีจริยา มารยาทอันดีงาม และประกอบคุณความดีต่าง ๆ อัลลอฮ์ (สุบฯ) ก็จะประทานความสมบูรณ์ให้แก่เขา ในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่เขารัก ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่เคยพบเห็นหรือสัมผัสมาก่อน โสตรประสาทไม่เคยได้ยิน และหัวใจของมนุษย์ไม่เคยจินตนาการไปถึง แต่ในมุมตรงกันข้าม หากเขากลับมาสู่อัลลอฮ์ (สุบฯ)

ในสภาพที่ไม่มีอิหม่าน-ศรัทธา หรือไม่ประกอบคุณความดีแล้วไซ้ ผลตอบแทนคือ การถูกจองจำ
พันธนาการด้วยไฟนรกตลอดกาล

พี่น้อง ผู้ได้รับการทดสอบชีวิต ที่รักทั้งหลาย

อัลลอฮ์ (สุบฯ) ได้ประทานความสุขและความทุกข์ให้แก่มนุษย์ โดยขึ้นอยู่กับระดับของอิหม่าน-ศรัทธา และการประกอบคุณงามความดี หรือในทางตรงกันข้าม ขึ้นอยู่กับการปฏิเสธและการประกอบความชั่ว ดังนั้น ผู้ที่ศรัทธาและดำรงตนอยู่ในการประกอบความดี ตามที่อัลลอฮ์และเราะซูลใช้ เขาจะมีความสุขในโลกดุนยา และจะมีความสุขเพิ่มขึ้นขณะที่เขาเสียชีวิต โดยที่มวลมะลาอิกะฮ์จะแจ้งข่าวดีในสิ่งที่เขาปรารถนา ต่อจากนั้น ความสุขของเขาจะเพิ่มมากยิ่งขึ้น เมื่อเขาอยู่ในกุโบร์ และจะมีความสุขอย่างเต็มเปี่ยมมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เข้าไป พำนักรอยู่ในสวนสวรรค์อันอมตะนิรันดร์กาล

อัลลอฮ์ (สุบฯ) ตรัสว่า

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ความว่า “ผู้ใดปฏิบัติตามความดี ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือเพศหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเรา จะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอน เราจะตอบแทนพวกเขา ซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขา เคยปฏิบัติ” (อัลนะห์ล 16 : 97)

พี่น้องที่รักทั้งหลาย

บทสรุปของคุณตบะฮ์ในวันนี้ มีดังต่อไปนี้

1. เราเกิดมาเป็นมุสลิม ต้องใช้ชีวิตในสายธารศรัทธาของอิสลาม ตั้งแต่เกิดจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต
2. อัลลอฮ์ (สุบฯ) ทรงรังสรรค์เรามา เพื่อให้เราได้ประกอบอามัลอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ทุกรูปแบบ ซึมซับด้วยอิหม่าน-ศรัทธา เรียนรู้สรรพวิทยาการทั้งหลาย เพื่อการเติมเต็มชีวิตตลอดเวลา สู่การปฏิบัติตนและ ใช้ชีวิตเฉกเช่นมุอ์มิน - ผู้ศรัทธาอย่างยั่งยืน
3. ขณะนี้ เราผ่านโลกในท้องแม่ และใช้ชีวิตในโลกดุนยา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่โลกแห่งบารัซค์หรือ ในหลุมฝังศพ โดยมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อเป็นเส้นทางสำคัญสู่โลกอาคิเราะฮ์ อันเป็นโลกอมตะนิรันดร์กาล และเป็นจุดแห่งการเดินทางชีวิตสุดท้าย
4. การใช้ชีวิตให้ซึมซับด้วยความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ (สุบฯ) อย่างยั่งยืนนั้น จะเป็นสะพานเชื่อม จิตวิญญาณ ทำให้ชีวิตของ “มุอ์มิน-ผู้ศรัทธา” สามารถผ่านบททดสอบทุกรูปแบบ ณ โลกดุนยานี้ได้อย่าง ราบรื่นและปลอดภัย - อินชาอัลลอฮ์

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

